

Arrest

nr. 134 976 van 12 december 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 26 mei 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 maart 2014 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond wordt verklaard en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 19 maart 2014 houdende het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 oktober 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 oktober 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. VERMANDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VAN OVERDIJN, die loco advocaat C. VAN RISSEGHEM verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat L. BRACKE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 22 maart 2012 dient de verzoekende partij een asielaanvraag in.

1.2. Op 25 mei 2012 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. Op 31 mei 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker.

1.4. Op 12 juli 2012 dient de verzoekende partij een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

1.5. Bij arrest nr. 87 114 van 7 september 2012 bevestigt de Raad de beslissing vermeld in punt 1.2.

1.6. Op 20 september 2012 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.4. onontvankelijk wordt verklaard. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een beroep in bij de Raad.

1.7. Op 21 december 2012 dient de verzoekende partij een tweede asielaanvraag in.

1.8. Op 7 januari 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing houdende de weigering tot inoverwegingname van de tweede asielaanvraag. Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing in bij de Raad.

1.9. Op 11 februari 2013 vernietigde de Raad bij arrest nr. 96 820 de beslissing vermeld in punt 1.6.

1.10. Op 10 april 2013 dient de verzoekende partij een tweede aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.11. Op 3 mei 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing waarbij de aanvraag van 12 juli 2012 om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard.

1.12. Op 3 mei 2013 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing waarbij de aanvraag vermeld in punt 1.10. ontvankelijk wordt verklaard.

1.13. Bij arrest nr. 103 904 van 30 mei 2013 van de Raad wordt de beslissing vermeld in punt 1.8. vernietigd voor wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten en wordt het beroep in zoverre het gericht is tot de weigering tot inoverwegingname van een asielaanvraag verworpen.

1.14. Op 14 maart 2014 wordt door de ambtenaar-geneesheer een medisch advies verstrekt.

1.15. Op 19 maart 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging van verblijf van 10 april 2013 op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond wordt verklaard. Dit is de eerste bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 10.04.2013 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

(...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang töt het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 03.05.2013, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden sis grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het

grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

De aangehaalde medische elementen voor E.T. (...) werden niet weerhouden door de arts-attaché (zie medisch advies d.d. 14.03.2014 onder gesloten omslag in bijlage)

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft,

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM)."

1.16. Op 19 maart 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de tweede bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

"Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

o Krachtens artikel 7. eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, verblijft hij in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten: betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort

Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar [0] dagen Verminderd omdat:

o 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven: betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten d.d. 31.05.2012, haar betekend op 05.06.2012."

1.17. Op 19 maart 2014 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding eveneens een beslissing houdende een inreisverbod.

2. Over de rechtspleging

Aan de verzoekende partij werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan ingegaan worden op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding ten laste te leggen van de verzoekende partij.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. De verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. Uit hetgeen hierna volgt zal blijken dat de vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring samen dienen te worden behandeld, aangezien het beroep tot nietigverklaring slechts korte debatten vereist. In die omstandigheden is het niet nodig om de opgeworpen exceptie te onderzoeken.

3.2. Voorts meent de verwerende partij dat de verzoekende partij het vereiste belang ontbeert bij het ingediende beroep in zoverre dit gericht is tegen het bevel om het grondgebied te verlaten.

De verwerende partij betoogt als volgt:

"Verzoekende partij ontbeert naar het oordeel van de verweerder het vereiste belang bij het ingediende beroep, in zoverre dit gericht is tegen het betekende bevel om het grondgebied te verlaten.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980 kunnen slechts beroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

In casu werd aan verzoekende partij bevel gegeven om het grondgebied te verlaten in toepassing van artikel 7, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Artikel 5 van de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. 17 februari 2012) heeft artikel 7 van de wet van 15 december 1980 gewijzigd, waardoor het eerste lid van het artikel als volgt luidt:

“Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de Minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde datum te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde datum te verlaten afgeven.”
(eigen vetschrift en onderlijning) 12/12

Bijgevolg beschikt de Staatssecretaris c.q. zijn gemachtigde niet over een discretionaire bevoegdheid wanneer artikel 7, eerste lid, 1°, 2°, 5°, 11° of 12° van de wet van 15 december 1980 dient toegepast te worden.

In casu werd de bestreden beslissing op grond van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet genomen om reden dat de verzoekende partij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de vereiste documenten.

Bij een eventuele vernietiging van het thans bestreden bevel vermag de staatssecretaris niet anders dan in uitvoering van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980, na te hebben vastgesteld dat de verzoekende partij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de vereiste documenten, een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten aan verzoekende partij ter kennis te laten brengen.

Enkel indien de hogere rechtsnormen zouden worden geschonden doordat aan de betrokken vreemdeling een bevel om het grondgebied te verlaten zou worden betekend, en het bevel aldus een schending zou impliceren van deze hogere rechtsnormen, kan de gemachtigde van de Staatssecretaris op een wettige wijze beslissen dat geen bevel om het grondgebied te verlaten moet worden afgegeven aan de betrokken vreemdeling.

In casu beroept de verzoekende partij zich op een schending van artikel 3 EVRM, doch uit de bespreking van het middel blijkt dat deze schending geenszins kan worden aangenomen.

Een eventuele vernietiging van de bestreden beslissing kan de verzoekende partij derhalve geen enkel nut opleveren.

De verweerder besluit dan ook dat het annulatieberoep van de verzoekende partij onontvankelijk is wegens gebrek aan belang, in zoverre gericht tegen het bevel om het grondgebied te verlaten.”

De Raad merkt op dat overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de vreemdelingenwet de beroepen bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet voor de Raad kunnen gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Uit de parlementaire voorbereiding van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt dat het de uitdrukkelijke wil van de wetgever is dat de procedure van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zo veel als mogelijk aansluit bij die welke geldt voor de Raad van State. Dienvolgens kan voor de interpretatie van de verschillende begrippen en rechtsfiguren worden teruggegrepen naar die welke thans bij de Raad van State wordt aangewend (*Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 116-117*).

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel, en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr.148.037). Opdat hij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekende partij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij een nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet aan verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Artikel 5 van de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen heeft artikel 7 van de vreemdelingenwet gewijzigd, waardoor het eerste lid van het artikel luidt als volgt:

“Onverminderd de meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen, een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde datum te verlaten afgeven of moet de minister of zijn gemachtigde in de in 1°, 2°, 5°, 11° of 12° bedoelde gevallen een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven.”

In casu werd het bevel om het grondgebied te verlaten genomen met toepassing van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet, op grond van de vaststelling dat de verzoekende partij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van de vreemdelingenwet vereiste documenten, dat de verzoekende partij immers niet in het bezit is van een geldig paspoort. Aldus beschikt de staatssecretaris ter zake over een gebonden bevoegdheid.

Echter vordert de verzoekende partij *in casu* middels onderhavig verzoekschrift tevens de nietigverklaring van de beslissing waarbij haar aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ongegrond werd verklaard en uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat deze aanvraag bij beslissing van 3 mei 2013 ontvankelijk werd verklaard waarna de verzoekende partij in het bezit werd gesteld van een attest van immatriculatie. Een gebeurlijke vernietiging van de eerste bestreden beslissing zal in dergelijke omstandigheden tot gevolg hebben dat de verzoekende partij terug wordt geplaatst in de toestand waarop zij zich bevond voordat de onwettigheid werd begaan. Met andere woorden zal zij alsdan terugvallen op een ontvankelijk verklaarde aanvraag om machtiging tot verblijf met toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet en zal zij opnieuw recht hebben op een attest van immatriculatie in afwachting van een nieuwe beslissing ten gronde. Artikel 7 van het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt immers dat behoudens de gevallen voorzien in artikel 9ter, §3 van de wet, de gemachtigde van de minister *c.q.* de staatssecretaris de instructie geeft aan de gemeente om de betrokkene in te schrijven in het vreemdelingenregister, en hem in het bezit te stellen van een attest van immatriculatie model A. Derhalve kan de verzoekende partij alsdan niet het voorwerp uitmaken van een bevel om het grondgebied te verlaten gesteund op artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet.

De gegrondheid van de exceptie hangt dan ook samen met de gegrondheid van het middel gericht tegen de eerste bestreden beslissing. Bijgevolg zal eerst dit middel worden onderzocht.

4. Onderzoek van het beroep

4.1. Ten aanzien van de eerste bestreden beslissing

4.1.1. In een tweede 'tak' van het enig middel gericht tegen de eerste bestreden beslissing, voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 9ter en 62 van de vreemdelingenwet, van het principe van behoorlijk bestuur in zijn tak, van de zorgvuldigheidsplicht en van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. De verzoekende partij voert eveneens een duidelijke beoordelingsfout en het motiveren op tegenstrijdige wijze dat met afwezigheid van motivering gelijkstaat, aan.

Betreffende de beschikbaarheid, stelt de verzoekende partij dat de verwerende partij zich voor de analyse van de beschikbaarheid heeft gebaseerd op twee bronnen, zijnde een informatie afkomstig uit International SOS en http://apps.who.int/iris/bitstream/10665/93142/1/EML_18_eng.pdf?ua=1 en dat de arts op basis van deze bronnen van mening is dat de behandelingen beschikbaar zijn in haar geboorteland. De verzoekende partij meent echter dat een analyse van de twee voornoemde bronnen het echter niet mogelijk maakt om tot het bestaan van de vereiste geneesmiddelen en zorgen te besluiten. Zij merkt op dat de database van de Wereldgezondheidsorganisatie het niet mogelijk maakt om de database te verbinden met Rusland, zodat zij niet naar behoren het bestaan van de vereiste zorgen kan bewijzen.

4.1.2. De verwerende partij laat dienaangaande gelden in haar nota met opmerkingen dat de verzoekende partij niet aantoonde dat de behandeling niet beschikbaar is, gelet op de beschikbaarheid van nolvadex (tamoxifen) en herceptine (trastuzumab) en meent dat de verzoekende partij er niet in slaagt met haar kritiek afbreuk te doen aan het gedegen en omstandig advies van de arts-adviseur. Voorts stelt de verwerende partij nog dat uit de inhoud van het advies van de ambtenaar-geneesheer blijkt dat er geen gevaar bestaat voor een terugkeer nu opvolging door een oncoloog gegarandeerd is alsook een substituut voor schildklierhormoon aanwezig is.

4.1.3. Wat de ingeroepen schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 62 van de vreemdelingenwet betreft, dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in de beslissing kunnen gelezen worden zodat de verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het

zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298).

De Raad merkt op dat de verzoekende partij de eerste bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert en bijgevolg dient het middel te worden bekeken vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht houdt in dat iedere administratieve rechtshandeling moet steunen op deugdelijke motieven, dit zijn motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren bewezen is en die in rechte ter verantwoording van die handeling in aanmerking genomen kunnen worden (RvS 14 juli 2008, nr. 185.388, FOQUET; RvS 20 september 2011, nr. 215.206, VANNESTE ; RvS 5 december 2011, nr. 216.669, GLORIE). De materiële motivering vereist met andere woorden dat voor elke administratieve beslissing rechtens aanvaardbare motieven met een voldoende feitelijke grondslag moeten bestaan.

Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen (RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

De Raad wijst er voorts op dat het zorgvuldigheidbeginsel de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167 411; RvS 14 februari 2006, nr. 154 954). Het respect voor het zorgvuldigheidbeginsel houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Het determinerend motief van de bestreden beslissing bestaat erin dat het aangehaalde medisch probleem in hoofde van de verzoekende partij niet weerhouden kan worden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. De bestreden beslissing stelt dat er medische elementen werden aangehaald die niet weerhouden kunnen worden. Daarbij wordt uitdrukkelijk verwezen naar het medisch advies van de ambtenaar-geneesheer van 14 maart 2014. Dit medisch advies, dat zich in het administratief dossier bevindt, werd onder gesloten omslag bij de bestreden beslissing gevoegd en maakt integraal deel uit van de bestreden beslissing. De bestreden beslissing motiveert verder dat uit het voorgelegd medische dossier niet kan worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit alsook niet kan worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

De *in casu* bestreden beslissing werd genomen op grond van het advies dat de ambtenaar-geneesheer uitbracht inzake de medische problemen van de verzoekende partij zoals aangevoerd in het kader van haar op 10 april 2013 ingediende aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van medische redenen en de door haar op latere datum voorgelegde aanvullende medische getuigschriften en verslagen.

Betreffende de beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in Rusland, blijkt uit het voornoemde advies dat zich in het administratief dossier bevindt en door de verzoekende partij bij haar verzoekschrift werd gevoegd, wat volgt:

*"Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 10/04/2013.
(...)*

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in Rusland:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

- Informatie afkomstig van International SOS van 05/12/2013 met uniek referentienummer BMA-5161.

http://apps.who.int/iris/bitstream/10665/93142/1/EML_18_eng.pdf?ua=1

Alle faciliteiten voor verdere gespecialiseerde opvolging bij een oncoloog zijn beschikbaar.

Voor substitutie van het schildklierhormoon is levothyroxine beschikbaar.

Nolvadex® (tamoxifen) is beschikbaar. Herceptine® kan gesubstitueerd worden door paclitaxel"

De Raad stelt vast dat de informatie van International SOS met uniek referentienummer BMA-5161 aan het administratief dossier werd toegevoegd. Uit voornoemd document - een document met antwoorden op vragen gesteld naar aanleiding van de beschikbaarheid van medische zorgen en geneesmiddelen voor een vrouwelijke patiënte van 61 jaar in haar land van oorsprong, zijnde Rusland – blijkt dat voor een persoon die onder andere operatief werd behandeld voor schildklierkanker (thyroid carcinoma) en die volgend op de operatie levenslang schildklierhormonen (thyroid hormones) zal moeten nemen, post-operationele opvolging door een oncoloog beschikbaar is evenals levothyroxine.

Verder stelt de Raad vast dat de verzoekende partij naast opvolging door een oncoloog en een substituuut voor schildklierhormoon, eveneens Nolvadex® en Herceptine® nodig heeft, zoals blijkt uit de door haar bij haar aanvraag gevoegde documenten en zoals de verwerende partij ook erkent in de bestreden beslissing (onderdeel: *'bespreking van het medisch dossier'*). Betreffende de beschikbaarheid van de twee voornoemde geneesmiddelen motiveert de verwerende partij in de bestreden beslissing dat deze middelen of een substituuut voor deze middelen beschikbaar zijn. Echter vindt deze motivering geen grondslag in het administratief dossier. Immers worden de twee middelen zoals vernoemd in de bestreden beslissing, namelijk Nolvadex® (tamoxifen) en Herceptine® (substituut paclitaxel), niet vernoemd in de informatie van International SOS met uniek referentienummer BMA-5161. Gelet op het feit dat de verwerende partij in de bestreden beslissing, om de beschikbaarheid van alle medische zorgen en geneesmiddelen te beoordelen, enkel verwijst naar twee bronnen, dient alsdan uit de informatie van de Wereldgezondheidsorganisatie, namelijk *'WHO Model List of Essential Medicines'* van april 2013 - dat terug te vinden is op de in de bestreden beslissing vermelde website en waarvan extracten toegevoegd werden aan het administratief dossier - te blijken dat de geneesmiddelen die de verzoekende partij nodig heeft, namelijk Nolvadex® en Herceptine®, beschikbaar zijn in Rusland. De Raad stelt samen met de verzoekende partij vast dat het document *'WHO Model List of Essential Medicines'* van april 2013 het niet mogelijk maakt om dit document, en de daarin vervatte informatie, te verbinden met Rusland. Uit het document op de website en de extracten hiervan toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat tamoxifen en paclitaxel voorkomen op de lijst vervat in het voornoemd document, doch de Raad merkt op dat nergens uit het document blijkt dat de erin opgesomde 'essentiele geneesmiddelen' beschikbaar zijn in Rusland.

Uit de door de verwerende partij in de bestreden beslissing vermelde en aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt niet, in tegenstelling tot wat de verwerende partij voorhoudt, dat alle voor de verzoekende partij nodige medische zorgen en geneesmiddelen beschikbaar zijn in Rusland. De bestreden beslissing is aldus niet gebaseerd op een correcte feitenvinding.

Een schending van de zorgvuldigheidsplicht en van de materiële motiveringsplicht wordt dan ook vastgesteld.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

Deze vaststelling leidt tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing. Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet onderzocht te worden (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

4.2. Ten aanzien van de tweede bestreden beslissing

Na de vernietiging van de eerste bestreden beslissing bevindt de verzoekende partij zich terug in haar rechtstoestand zoals die was vóór het treffen van de eerste thans bestreden beslissing. Zij valt dan terug op een openstaande aanvraag om machtiging tot verblijf die ontvankelijk werd bevonden. Deze omstandigheden staan er aan in de weg dat een nieuw bevel om het grondgebied te verlaten op grond van artikel 7, eerste lid, 1° van de vreemdelingenwet wordt genomen. De exceptie die dienaangaande in de nota met opmerkingen wordt ontwikkeld, dient bijgevolg te worden verworpen.

Aangezien de tweede bestreden beslissing door de vernietiging van de eerste bestreden beslissing, haar enige en noodzakelijke rechtsgrond verliest, past het ter wille van de duidelijkheid in het rechtsverkeer om dit bevel uit het rechtsverkeer te halen en het samen met de eerste bestreden beslissing te vernietigen.

5. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing. De tweede bestreden beslissing wordt uit het rechtsverkeer gehaald aan de hand van een nietigverklaring ervan. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissingen van 19 maart 2014 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter ongegrond wordt verklaard en houdende het bevel om het grondgebied te verlaten, worden vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf december tweeduizend veertien door:

mevr. N. VERMANDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

N. VERMANDER